
Sållningsprocessen

By David Wilkerson

July 16, 2001 Kvällen före Jesu död satt Han tillsammans med sina lärjungar för att dela påskmåltiden. Gruppen hade en intim nattvardsstund tillsammans. Då, vid slutet av måltiden sade Kristus högtidligt: "Men se, den som förråder mig, han har sin hand med mig på bordet." (Luk. 22:21) Vilken fruktansvärd sanning att inse vid ett så intimt tillfälle. Satan hade helt fräckt intagit Judas, en av Jesu egna lärjungar.

Något annat otroligt hade redan inträffat vid bordet. Jesus hade tagit en bit bröd en bild på sin brutna kropp doppat den i vin och gett till Judas. Lärjungen som var full av onda planer räckte då ut en demonbesatt hand för att ta emot det. Det var som om Satan själv tog Jesu kropp i sina händer för att krossa den.

Du kanske undrar liksom jag: Hur kunde Djävulen besätta Judas? Ingen människa kan falla så djupt över en natt. Ingen kan plötsligt bli så intagen av synd att han avsiktligt förråder Guds Son med vetskapen att det leder till Hans död. Sorgligt nog var sanningen att Judas var ett lätt byte för Satan. Evangelierna visar att Judas sedan länge var girig. I hemlighet nallade han från gruppens kassa för egen del. Och eftersom han gav rum åt denna girighetens ande, kunde Satan tids nog bedra honom.

Samma sak har hänt kristna gång på gång genom århundradena. Satan har sänkt massor av troende som aldrig tillät sig bli befriade från en vanesynd. Jag har sett många gudfruktiga tjänare falla åt höger och vänster, män som en gång varit mäktigt använda av Gud. När åren gick blev dessa predikanter insnärjda i en lust de inte ville släppa taget om. De föll tungt, och förlorade allt.

Judas var själv mäktigt använd av Gud. Han utförde mirakler tillsammans med de andra lärjungarna, han helade de sjuka och kastade ut demoner. Och precis som de vandrade han nära Jesus, det levande Ordet. Folket kände igen Judas som en överlåten Guds tjänare.

Ändå är Bibeln tydlig: Från första början var Judas en orättfärdig tjänare. Hans hemliga lust låg alltid och lurade alldeles under ytan. Och inget denne välsignade man såg eller hörde i Jesu liv kunde vidröra synden i hans hjärta. Judas hade fullständigt gett sig hän åt sin lust. Som resultat blev han helt besegrad av Djävulen.

Jag mötte en gång en predikant som haft denna erfarenhet. Han berättade: "Min far var predikant i femtio år, och han var alltid fattig. När han pensionerades levde han och mamma i fattigdom och kunde knappt klara sig. För några år sedan när jag besökte dem i deras husbil reste sig en röst inom mig. Jag sade till mig själv att jag inte skulle sluta mitt liv i fattigdom, som de. Jag skulle smussla i affärer om det blev nödvändigt, vad som krävdes för att vara trygg."

Denne man var en ledare i sitt samfund med ansvar för många pastorer. Men snart investerade han i skumma fastighetsaffärer. Han visste att det var fel, men han kunde inte bryta sig loss från den ande som drev på honom. Han var fortfarande bunden av en fruktan för att sluta sitt liv i fattigdom. Liksom Judas var denne man ett lätt byte för Satan som invaderade hans giriga hjärta.

För flera år sedan avslöjades en välkänd evangelist som levde i sexuell synd, vilket chockade världen. Massor av kristna undrade: "Hur kunde en så gudfruktig man falla i sådan synd?" Innan denne predikant avslöjades ringde jag honom angående vad som var på gång. Han bekände att han hållit på med pornografi sedan han var barn. "Jag har varit ansatt i åratal" berättade han. "Och jag har burit på denna börda genom hela min tjänst." Med andra ord, även när han predikade mäktigt gled han

tillbaks i sin vana. Uppenbarligen kom inte denne mans bojar över en natt. Han hade märkts av djävulen tidigt, och han hade aldrig kunnat njuta av fullständig seger.

Jag tror att massor av kristna idag har det som denne man. De används av Gud, de tillber innerligt och de tjänar Gud uppriktigt. Men de har tillåtit en synd i sina liv, och med tiden har den förskansat sig djupt. Nu har de blivit ett lätt byte för Satan, och han har invaderat deras svaga område och överbemannat dem.

Vid påsken visste Satan att Jesu rike skulle komma. Så när han väl hade intagit Judas beslöt han att sikta in sig på näste lärjunge. Jag tror att hans närvaro kändes runt bordet, eftersom "det uppstod också en tvist bland dem om vem som kunde anses vara störst." (Luk. 22:24) Kan du föreställa dig denna diskussion? Lärjungarna hade just haft en intim gemenskapsstund med sin Herre, som berättade att Han snart skulle dö. Men de förstod uppenbarligen inte något av vad Jesus sade. De började i stället argumentera om vem som skulle bestämma när Han försvann.

Detta måste ha varit ett riktigt smörgåsbord för Satan. Han mätte förmodligen lärjungarna en efter en och undrade: "Vem kommer härnäst? Inte Nathanael, Jesus sade att han var utan svek. Men Johannes då? Nej, han står Mästaren för nära, han lutar sig alltid mot Hans bröst. Ah, där sitter ju Petrus. Jesus kallade honom en klippa. Faktum är att Jesus sade att han skulle bygga sin församling på Petrus' proklamation att Han var Messias. Ja, Petrus är det. Om jag bara kan komma åt honom, kan jag försvaga grunden för den kommande församlingen."

Satan bad om tillstånd att testa Petrus' lojalitet. Du känner förmodligen till Jobs historia från Gamla Testamentet. I så fall kommer du ihåg att Satan inte kunde röra denne gudfruktige tjänare utan att först utverka tillstånd från himlen. Herren sade till Djävulen hur långt han fick gå med Job. Han kunde plåga hans kropp, han kunde ta honom genom gåtfulla prövningar, men han kunde inte döda honom.

Nu bedrev Satan lobbyverksamhet för att göra Petrus till måltavla. Han sade: "Jesus, du sade att du skulle bygga din församling på denne mans vittnesbörd. Nå, om du är så säker på att Petrus är en klippa, så låt mig sålla honom ett tag. Du skall se att han inte duger som sten i någon sorts grund. Djupt inombords är han inget annat än sand. Du vet, jag har redan kommit åt en av dina tolv grundledare. Jag lovar dig, att Petrus kommer att krokna precis som Judas gjorde."

Vi vet redan att Herren tillät att Petrus blev sållad. Men ändå, varför var detta nödvändigt? Jag tror att påskscenen ger oss insikt. Jesus lovade sina lärjungar: "Jag överlämnar riket åt er Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar." (Luk. 22:29-30) Jesu efterföljare måste blivit extatiska av att höra detta. Deras framtid var säkrad. Herren själv sade att de var på väg mot himlen. Han skulle till och med reservera plats för dem vid sitt bord. Och de skulle alla bära kronor, regera och härska med Honom i evighet.

Vilket otroligt löfte om trygghet. Jesu ord var nog för att bära vem som helst genom ett helt liv, i total tro och tillförsikt. När Petrus lyssnade måste han känt sig djupt älskad och tänkt: "Jag har ett bepansrat löfte från Jesus. Han skall använda mig genom hela evigheten. Och det gör mig fullständigt fri för att tjäna Honom nu, utan oro."

Men Petrus glädje och stilla förundran avbröts abrupt. Plötsligt vände sig Jesus till honom med denna konstiga varning: "Simon, se, Satan har begärt att få sålla dig som vete." (22:31) Jag kan föreställa mig Petrus förvåning. Förmodligen utbrast han: "Varför skulle Satan vilja ha mig, Herre? Är mitt hjärta ont? Vad har jag gjort för att bli utvald? Jag var ju ändå den förste att erkänna din gudomlighet. När

de andra tvivlade, gjorde inte jag det. Jag gick till och med på vattnet med dig. Så vad menar du, skall jag bli sållad? Menar du att Satan frågade om han fick göra detta mot mig, och Du sade ja? Var finns ditt beskydd över mig, Jesus? Vad är det som händer?"

Vid den här tiden var Israel en jordbrukskultur, så alla var införstådda med sållningsprocessen. Bönder skyfflade upp högar av säd på ett såll, vanligtvis en ram ca 1,20 x 1,20 stor, med en grov väv i botten. Arbetarna skakade sedan sållet kraftigt så att allt skräp och alla agnar föll genom väven ner på marken. Bara de rena sädeskornen blev kvar.

Sållning är tydligen en reningsprocess då man skiljer det dåliga och oanvändbara från det goda och fruktbarande. Du kanske frågar: "Varför skulle Satan vilja sålla Petrus, om det skulle komma god frukt av det?" Min gissning är att Satan inte trodde att Petrus' tro skulle bestå provet. Han planerade att sålla Petrus så våldsamt att hans tros säd bara skulle visa sig vara agnar.

Den alltför självsäkre Petrus hade ingen aning om vad han stod inför Petrus svarade Jesus: "Herre, jag är redo för vad som helst. Jag är villig att följa dig i fängelse, att bli korsfäst med dig, att dö jämte dig. Du har redan berättat för mig vad som väntar i evigheten. Vad kan en liten sållning göra mig för ont?" (Se Luk. 22:33) Sanningen är dock att ingen någonsin är redo för sållningen. Det finns inget vi kan göra i vårt kött för att förbereda oss för den sorts fruktansvärda skakning Petrus stod inför.

Jag tror att Herren tillåter Satan att särskilt sålla alltför självsäkra kristna, fulla av självtillit. Sådana vältränade troende är övertygade om att de kan hantera allt Satan slänger emot dem. De skryter: "Om fienden någonsin försöker sänka mig, trampar jag på honom i Guds kraft. Jag jagar ut honom ur mitt liv med Ordet. Djävulen kan inte röra mig."

Jag hör denna sorts skryt från predikstolar över hela Amerika. Naturligtvis håller jag med om att vi har seger över Satan genom tron på Jesu verk på korset. Men förr eller senare står varje kristen inför plötsliga, överraskande sållningar och inser inte att Djävulen står bakom dem. Det sker rörelser i den andliga världen hela tiden som vi vet väldigt lite om. Vi ska inte vara okunniga om fiendens planer, men, som Paulus säger: "Nu ser vi en gåtfull spegelbild." (1 Kor. 13:12)

Kanske står du just nu inför en djup prövning, det skakar oförklarligt. Du vänds upp och ner, in och ut, och du tror att det beror på något ont i dig. Men hela tiden är det Satan som sållar dig som vet med Guds tillåtelse.

Missförstå inte detta: Djävulen kan inte komma åt Guds folk när han vill. Han kan inte bara sänka oss när han vill. Vi kan snarare leva i den vissheten att de enda människor Herren tillåter att bli sållade är de han valt för att återuppbygga Hans fallna församling. Våra sållningstider är avsedda för att föra fram vår tro intakt och ren. Sedan kan Jesus använda oss i arbetet att återuppbygga Hans församling i den sista tiden. Som det står skrivet: "Därefter skall jag vända tillbaka och åter bygga upp Davids fallna boning." (Apg. 15:16)

Jesus pekade inför lärjungarna på skillnaden mellan sållning och andlig krigföring. Han sade till dem: "Och den som inte har något svärd skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd." (Luk. 22:36) Essensen av vad Kristus sade var: "Jag skall lämna er, och ni kommer att stå inför ett intensivt andligt krig. Hela denna tid har jag varit med er och jag har beskyddat er. Men nu måste ni leva av tro. Ni måste ta upp ert andliga svärd och kämpa den goda trons kamp."

"Ändå finns det en mycket större prövning än andligt krig. Det är sållningsprocessen. Sållningen är

strid man mot man med Satan själv, en strid få människor någonsin upplever. Petrus, du kommer att läggas i fiendens hand en tid, och svärdet kommer inte att göra någon nytta. Djävulen kommer att sända en attack avsedd att förstöra din tro. Han vill beröva dig på allt hopp jag gett dig."

När du blir sållad injicerar Satan in i ditt sinne allt tänkbart han har i sin demoniska arsenal. Och han får oss att tro att dessa fruktansvärda tankar kommer från våra egna hjärtan i stället för från helvetet. Det är en prövning så helvetisk och förfärlig, att Kristus inte skulle låta oss gå in i den utan att ge oss sin ed på att be oss igenom. Han försäkrade för Petrus: "Jag har bett för dig, att din tro inte skall bli om intet." (Luk. 22:32) Han sade: "Petrus, jag vet mycket väl att detta är en strid där din tro står på spel, och jag kommer att be för dig varje stund du är angripen. Jag säger detta i förväg; du kommer inte att förlora din tro."

Jesus profeterade om en svår prövning för Petrus Jesus varnade Petrus att prövningen skulle bli svår. "Tuppen skall inte gala i natt, förrän du tre gånger har förnekat att du känner mig." (22:34) Ändå trodde Petrus att han var redo. Några timmar senare när folkmassan kom för att arresteras Jesus, stod lärjungen upp för att slåss för sin Mästare. Han drog djärvt sitt svärd och högg av en mans öra.

Men Petrus' sållning började egentligen inte förrän senare. Den började när Jesus stod inför sina anklagare i rättssalen. Petrus var utanför och värmdes sig vid en eld, när en ung flicka kände igen honom: "En tjänsteflicka, som fick se honom sitta vid elden, betraktade honom noga och sade: Den där mannen var också med honom." (22:56) När flickan stirrade, började Petrus darra av skräck. Han svarade snabbt: "Nej, kvinna, jag känner honom inte." (22:57)

Nu hade Satan Petrus i sållet, och han började skaka honom våldsamt. Bibeln säger: "Strax därefter fick en man syn på honom och sade: Du är också en av dem." Men Petrus svarade: "Människa, det är jag inte." (22:58) Nu var Petrus skakad, och visste inte var hans ord kom ifrån. Till slut, en timme senare, kände en tredje person igen honom och sade: "Visst var den här mannen med honom Men Petrus sade: Människa, jag förstår inte vad du menar" (22:59-60) Vid den tidpunkten, enligt ett annat evangelium, började Petrus svära.

Försök föreställa dig scenen. Bara timmar tidigare hade denne trogne lärjunge varit Jesu djärvaste försvarare och svingat sitt svärd mot alla odds. Men nu var Petrus helt nerbruten, och förnekade att han ens kände Jesus. Satan måste triumferande ha sett på och tänkt: "Jag har Petrus. Han är slut, som Judas. Nu tar vi näste lärjunge."

Precis vid Petrus' tredje förnekelse säger skriften: "Då gol tuppen. Då vände sig Herren om och såg på Petrus." (22:60-61) Tänk dig hur Petrus måste ha känt det när hans Mästare såg på honom. Ändå kan jag försäkra dig att den blick Jesus gav honom inte var förebrående. Kristus sade inte: "Hur kunde du göra så här mot mig, Petrus? Du har smädat mig, förnekat mig, även om dessa människor vet att du är min. Hur kunde du falla så lågt efter allt jag gjort för dig?"

Jesus hade snarare förutsagt dessa händelser för Petrus' skull. Och nu såg Han på honom för att åter lugna honom, som för att säga: "Håll fast, min vän. Jag varnade dig för att Satan skulle sålla dig, minns du? Han vill sänka dig och förstöra min församling. Men jag påminner dig nu Petrus, att du kommer att bli återupprättad. Du är viktig för mig, så spring inte ifrån mig. Den här striden kommer att ta slut. Och det ligger fortfarande ett stort arbete framför dig."

Jesus hade faktiskt sagt till Petrus: "När du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." (22:32) Den bokstavliga betydelsen på grekiska är: "När du återvänder, var en styrka för dina bröder och systrar."

Jesus sade med andra ord: "Du kommer att förneka mig, Petrus. Men, jag säger dig, du kommer att bli upprättad. Och efteråt kommer du att ha något viktigt att ge till andra. Du kommer att vara en välsignelse genom det du lärt dig."

Detta är orsaken till att Gud tillåter sållningen. Aposteln Paulus skriver: "Välsignad är barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, han som tröstar oss i all vår nöd, så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud. Ty såsom Kristuslidanden flödar över oss, så överflödar genom Kristus också den tröst vi får. Om vi lider nöd, sker det för att ni skall få tröst och frälsning. Om vi blir tröstade, skall också det uppmuntra er och ge er kraft att uthålligt bära samma lidanden som vi. Och det hopp vi har när det gäller er är fast, eftersom vi vet att liksom ni delar våra lidanden, så delar ni också den tröst vi får." (2 Kor. 1:3-7)

Det är helt klart att Gud tillåter att Hans tjänare går igenom djupa vatten, utstår kriser de inte kan omfatta, så att de skall bli ett vittnesbörd och tröst för andra. På detta sätt kan sållade kristna hjälpa till att återuppbygga de delar av Guds hus som fallit ner.

Tänk på det: Petrus' sållning hade ingenting att göra med köttliga frestelser som lust, girighet eller begär. Nej, Satans attack var ämnad att underminera Guds löften till denne man. Han ville att Petrus skulle vara övertygad om att han var fullständigt ovärdig Jesu löfte om himlen. Och till en början lyckades Djävulen. Efter det att Jesus sett på Petrus, gick lärjungen ut och grät bittert. Tänk dig de lögner Satan ropade mot denne brutne man:

"Så du är Jesu klippa, va? Så du är den som skulle resa upp en raserad kyrka? Se på dig, Petrus. Du är en vekling, en lipsill, en hädare. Du förnekade den som kallat dig och älskat dig. Om du tror att du skall få sitta vid Jesu bord i paradiset, kan du glömma det. Du har syndat mot världens ljus. Du är inte värdig Hans löften. Du är rakt igenom ond, värdelös. Ditt liv är slut."

Men Petrus förstod inte att han utrustades med ett viktigt budskap till den nya kyrkan: "Jag har varit i djupare nöd och hopplöshet än ni någonsin kan ana. Och min Herre förde mig ut ur det för att trösta er."

En av bibelns mest rörande scener finns i Johannes 21 Johannes 21 har Jesus redan uppstått från de döda och visat sig flera gånger för sina efterföljare. När Kristus gick genom väggen i den övre salen tittade han helt säkert på allihop, inklusive Petrus, med Faderns ömma kärlek.

Trots det led Petrus tydligen av sin upplevelse. En dag sade han till de andra: "Jag går och fiskar" (Joh. 21:3) Med andra ord, han återvände till sin karriär som fiskare. Petrus såg inte längre sig själv som lämplig för andligt ledarskap. Han tänkte förmodligen: "Gud kan inte använda någon som mig. Jag har syndat värre än någon i historien. Det finns inget kvar för mig."

Du kanske kan historien. Petrus övertalade några av de andra lärjungarna att följa med honom. De fiskade hela natten, men fick inte någonting. Då, fram på småtimmarna, stod där en figur på stranden och kallade på dem. Han sade till dem att kasta ut näten på andra sidan av båten. När de gjorde det, fick de en sådan mängd fisk, att näten höll på att brista.

Petrus förstod att figuren måste vara Jesus. Omedelbart hoppade han i vattnet och simmade mot stranden. Han fann Jesus som lagade frukost åt allihop. När alla kommit fram bjöd Jesus in dem: "Kom och ät." (21:12) Herren sträckte ut sin hand mot sina utvalda och längtade efter att föra tillbaks dem i full gemenskap med honom. Och han tänkte speciellt på Petrus.

Under måltiden frågade Jesus lärjungen tre gånger: "Petrus, älskar du mig?" Varje gång svarade Petrus: "Herre, du vet att jag älskar dig." (Se 21:15-16) Du måste förstå, att Jesus inte frågade för att övertygas om sin lärjunges överlåtelse. Han frågade inte heller för de andra lärjungarnas skull. Alltihop var för Petrus' skull. Kristus sade till Petrus: "Jag vet att du är trygg i min kärlek till dig. Du är övertygad om att jag älskar dig fullständigt och förbehållslöst, trots dina misslyckanden. Men jag vill att du skall vara övertygad om något annat också, och det är att JAG VET ATT DU ÄLSKAR MIG."

"Du har återvänt helt och fullt till mig, Petrus, och jag vet att du inte kommer att förråda mig igen. Jag känner ditt hjärta, och jag är övertygad om att du älskar mig av hela din varelse. Så låt inte Satan beröva dig på det. Du är uppenbarligen trygg i min kärlek till dig. Var nu trygg i din kärlek till mig. Detta kommer att förbereda dig för den tjänst jag har för dig i framtiden. Och det är att föda mina får." (Se Joh. 21:17)

Älskade, vår sällning slutar när vi kan säga till Djävulen: "Min frälsare älskar mig villkorslöst, genom alla mina synder, för jag har återvänt till Hans kärlek. Dessutom har Han övertygat mig om att även om jag misslyckats, vet Han att jag fortfarande älskar Honom av hela mitt hjärta. Så du kan inte stjäla det från mig längre, djävul. Jag tillåter dig inte att lura i mig något annat. Jag älskar Jesus, och det vet Han."

Jag vet vad det innebär att uppleva det Petrus upplevde. Precis som Petrus har jag känt Jesu speciella vidrörande i mitt liv. Jag har hållit fast vid ett dyrbart löfte Han gett mig, att mina sista dagar skall bli mina mest fruktbärande. Jag har också tagit emot Livets bröd av Honom i djup gemenskap. Och jag har trott på Hans löfte att en krona väntar mig i härligheten.

Men jag har också, likt Petrus, varit i plötsliga andliga strider som låg över min fattningsförmåga. Jag har uthärdat djävulska plågor och lögnaktiga anklagelser. Och i varje prövning har jag inte vetat om orsaken var mitt eget kött, Djävulen eller Guds luttring för att rena mig från någon okänd synd. Jag har identifierat mig med Job som frågade Gud: "Varför anklagar du mig?" (Job 10:2) Job sade: "Herre, jag vet inte vad som händer. Vad handlar denna djupa prövning om?"

Jag tror att våra sällningserfarenheter ligger instoppade mellan tider av kraftfull uppenbarelse och perioder av ännu större användbarhet för Guds rike. Lägga märke till vad Paulus lärde sig genom sina prövningar: "Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken." (2 Kor. 4:5-6)

Paulus säger att genom sina prövningar har han lärt sig att inte predika sig själv, utan endast Kristus. Vid det här laget i sitt liv har han slutat fokusera på sig själv. Nu var hans undervisning, vittnesbörd och liv helt överlåtet till att upphöja Jesus. Dessutom tog Paulus emot ett ökat mått av uppenbarelse. Han berättar för oss att Den Helige Ande hade lyst upp hans hjärta och fört in ännu mer ljus för att han skulle kunna uppenbara Kristus för andra. Vilken underbar plats att vara på: totalt förödmjukad, men ändå full av uppenbarelse, ljus och en vision av Guds härlighet.

Till sist förklarar Paulus vad som följde på alla hans uppenbarelser: "Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa, förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna. Alltid bär vi Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall bli synligt i vår kropp. Ty vi som lever utlämnas ständigt åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vår dödliga kropp. Så verkar döden i oss, och livet i er." (4:8-12)

Lägg märke till alla tunga ord Paulus använder här: trängd, rådvill, förföljd, nerlagen, han bär Jesu död i sin kropp. Enkelt uttryckt beskriver Paulus sållningsprocessen. Först kunde han inte förstå varför allt det underbara verk Guds Ande gjorde följdes av en turbulent tid då allt skakade. Då uppenbarade Den Helige Ande orsaken för honom: det var inte för att avslöja synd i honom, eller för att disciplinera och korrigera honom. Paulus säger att det snarare var för andras skull: "Allt sker för er skull, för att nåden genom att komma allt fler till del skall få tacksägelsen att flöda över till Guds ära och bereder en härlighet som väger tungt." (4:15-17)

Paulus förstod klart varför en del troende lider under större prövningar, upplever större skakningar och står inför större prov: "Det är för Kristi kropps skull. Och i förlängningen är det för Guds ära. Du förstår, när andra ser efter hur du gensvarar i den hetaste av eldar inser de att Gud inte kommer att lämna dem i deras prövning heller."

Käre helige, den sållning du går igenom just nu är för din familj, dina vänner, dina medarbetare, de runt omkring dig som älskar Jesus. Så var inte rädd för din prövning. Jesus känner till utgången, och Han säger till dig som Han sade till Petrus: "Håll ut, min vän. Jag ber för dig. När dammet lägger sig kommer du att bli upprättad. Och jag skall använda dig för att återuppbygga min församling. Jag har ett evigt syfte bakom din sållning. Det sker för min härlighets skull."